

ת"פ 19/06/19220 - מדינת ישראל נגד מוחמד מנצירה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19-06-19220 מדינת ישראל נ' מנצירה

ת"פ 19-02-49248 מדינת ישראל נ' מנצירה

בפני:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
המואשימה	ע"י תביעות ירושלים
נגד	מוחמד מנצירה
הנאשם	ע"י ב"כ עווה"ד דוד ברהום

מזה דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודהתו בשני כתבי אישום מתחוקנים.

ת"פ 19-06-19220 (התיק הראשון)

מעובדות כתב האישום המתקן עולה, כי במועד שאינו ידוע, אך כשלושה שבועות לפני 15.1.2017, נפגשו הנאשם והמתלוננת בחוף הים באשקלון. הנאשם חטף מידיה של המתלוננת את הטלפון הנייד שלה והוציא מתוכו את מספר הטלפון של בן זוגה לשעבר של המתלוננת - ג"ב (להלן - **המתלונן**) - ושלח לו תמונת ווטסאפ שלו של המתלוננת. באותו נסיבות, אמר הנאשם למתלוננת: "עכשו אני אטפל בו", והוסיף ואמר: "אם עוד פעם נפגש עם ג', תראוי מה אני יעשה לך". לאחר הפגישה בין הנאשם למצלוננת, התקשר אליה הנאשם ו אמר לה כי יירוג את המתלונן במידיה ויפגשו, והוסיף כי אם תבוא להיפגש אותו בצפון כדי לסגור את העניין, הוא לא יפגע במתלונן. עוד אמרו הנאשם על המתלוננת בטענה: "את תמומתי ולא תה" עם ג". בהמשך חזר ו אמר לה למתלוננת, כי יירוג אותה או את המתלונן ולא יתן לה לחיות, שתהיה רק אותו ולא עם אף אחד אחר, והוא יירוג אותה אם תהיה עם מישחו אחר. בתקופה של שלושה שבועות טרם 15.1.2017 ועד ליום 25.1.2017 התקשר הנאשם למצלוננת מספרים שונים פעמיים רבות ביום. ביום שהמתלוננת ביקשה לנתק עמו את הקשר. בגין מעשים אלה הודה הנאשם והורשע בריבוי עבירות של **הטרדה באמצעות מתקן בזק** לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982, ובעבירות **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**).

ת"פ 19-02-49248 (התיק השני)

עמוד 1

מעובדות כתוב האישום המתוון עולה, כי הנאשם ברכב מכיוון יהודה ושומרון לטור שטחי ישראל. הנאשם נעצר במחסום המנהרות ולאחר בדיקה במסוף עלה, כי הנאשם אינו תושב ישראל וכי הנג' ברכב בעל לוחית רישי ישראלית ללא רישיון נהיגה. באותו נסיבות, הציג הנאשם לבודקת במחסום "דרבן עולמי", "רישיון נהיגה בינלאומי ישראלי" ותעודת זוגיות שהיתה מאוחסנת בתוך נרתיק כחול של תעוזת זהות ישראלי. עוד הציג את תעוזת הזהות הישראלית של הזוגו. בין כל אלה והורשע הנאשם **בניסיין כניסה לישראל שלא חוק** לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952 + סעיף 25 לחוק העונשין; **נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא עבירה לפי סעיף 10(א)** לפકודת התעבורה, תשכ"א - 1961; **הפרעה לעובד ציבור** עבירה לפי סעיף 288(א)(1) לחוק העונשין **ונῃגת ברכב ללא ביטוח** עבירה לפי סעיף 2 א' לפקודת ביטוח רכב מנوعי, תש"ל - 1970.

כאן המקום לציין, כי לנאשם עבר פלילי רלבנטי בעבירות כניסה לישראל ותלי ועומד נגדו מאסר על תנאי של חודשי ימים.

טייעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

machd , המאשימה טענתה, כי בגין מעשיו של הנאשם בתיק הראשון יש לקבוע מתחם עינויו הנע בין מספר חודשים מאסר שיכול וירצשו בעבודות שירות לבני שנת מאסר בפועל. המאשימה עותרת לקבוע את אותו מתחם עינויו גם בגין מעשיו בתיק השני, כאשר לטענתה יש מקום את הנאשם באמצעות המתחם ולהטיל עליו עונשים מצטברים, זאת בשל עבורי הפלילי וחומרת העבירות.

真, הסניגור טוען, כי בתיק הראשון ניתן להסתפק בעונש של מאסר מותנה הויל ומדובר באירוע חד פעמי שאירע לפני למשך שלוש שנים וכיום לנאשם אין כל קשר למתרננים. בעניין התיק השני טוען הסניגור, כי לנאשם נסיבות מיוחדות - הוא נשוי לישראלית ולילדים ישראלים. לפיכך טוען, כי יש מקום להאריך את המאסר על תנאי אשר תלוי ועומד נגדו.

קביעת מתחם העינוי - מתחם העינוי צריך להתיחס לעקרון ההלימה, הנוגעليس לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות העינוי הנהוגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - אשר לעבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק, בעצם ביצועה, ובשים לב לכך שהנאשם התקשר באופן חוזר ונשנה ומספר פעמים ביום במשך תקופה ארוכה למתרננת ואימם עליה ועל המתרן, פגע הנאשם בעיקר בשלוות נפשו של המתרנן ובפרטיותה, כאשר חדר למרחבה הנפשי-הפרטני, זאת בניגוד לרצונה. וראו בעניין זה דבריו של ב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 10462/03 **הראר נ' מ"** (ימים 30.6.2005): "**בלשון פשוטה, דומה כי הטרדה היא יצירת אי-נוחות המשיפה את דעתו של אדם מעוניינו וגורמת לו מבוכה, דאגה, בלבול והטעסוקות במושא הטרדה**". ובמהשך: "**לدي, אין הטרדה חזות בטלפון או בפקsimilia ביטוי לחופש ביטוי. אין בישומה של**

הגבלה על כך כדי לכלה את הרוח. יש בה כדי לשמור על שפויות אוניות ועל סדרי חברה בסיסיים תקינים. שם זכותו של אדם להיות מוגן פיזית, זכותו להיות גם מוגן נפשית; ביתו הוא מבצרו - והטלפון הוא שלוחת ביתו".

אשר לעבירות השב"ח, הנאשם פגע בערך המוגן של שמירה על ריבונותה של המדינה וזכותה הטעינה לדאג לביקורת הבאים בשעריה, במטרה לשמור על ביטחון אזרחיה ושלומם. אשר לעבירות התעבורה, פגע הנאשם בערך המוגן של הגנה על ציבור המשמשים בדרך.

באופן כללי, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ביןונית נמוכה.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה יש לשקל את אלה, לעניין קביעת המתחם:

התיק הראשון - נתתי דעתך לכך שבמהלך תקופה ארוכה התקשר הנאשם למתלוונת מספר רב של פעמים ומדי יום, ולא חדל מעשי חרף בקשתה, ואף איים עליה ועל המתלוון כי ירוג אותם. מעשי אלו של הנאשם, מעדים על אובייסיביות שאחזה בו כלפי המתלוונת. הנזק הוא בעצם הפגיעה בפרטיות המתלוונת ובשלות חייה. כמו כן, ניתן לומר כי אין מדובר באלימות חד פעמית שלו. בנוסף, מעשי של הנאשם בוצעו מבלי שקדמה לכך התגרות כלשהי מצדיה של המתלוונת. מנגד, נראה כי המעשים נעשו בעידנא דריתהא, בצורה ספונטנית ולא תכונן מוקדם מצדו של הנאשם.

התיק השני - אין ספק, כי מדובר באירוע מתוכנן, שכן הנאשם תכנן לבצע את המחסום זאת בידיעה כי אין לו אישור להיכנס לשטחי מדינת ישראל וכי אינו בעל רישיון נהיגה. בנוסף, ניתן ללמוד על התכונן המקדים מכמות המסמכים שהחזיק, אותם הציג לבודקת במקרים.

מדיניות הענישה הנוגנת

התיק ראשון - מקום בו הורשו נאים בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק (לעתים קרובות עם עבירות נלוות בצדה כגון איום, תקיפה חבלנית וכדומה), הושטו עליהם עונשים במנעד רחב, החל מעונשים צופי פנוי עדיד בדמות מאסרים מוותניים ועד מספר חדשני מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ראו למשל: רע"פ 15/1738 שוקרי ני מ"י (ימים 24.03.2015); רע"פ 14/2472 חליל נ' מ"י (24.06.2014);

התיק שני - נקודת המוצא צריכה להיות המתחם שנקבע בהחלטת אלהרוש [רע"פ 13/3677 וחמד אלהרוש ואח' נ' מ"י (ימים 9.12.2014)], אלא שמדובר בנסיבות חמורות יותר עם עבירות נלוית, ולכן המתחם עומד על מאסר קצר ועד 6 חודשים מאסר.

מתמחם הענישה

התיק הראשון - בגין מכלול מעשיו של הנאשם אמי קובע מתמחם שנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שכיל וירצוי בעבודות שירות.

התיק השני - קובע מתחם שנע בין מאסר קצר לבין שישה חודשים מאסר בפועל.

נסיבות שאין קשרו בעבירה לפי סעיף 40י'א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן הקשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירות העונש בתוך המתמחם: לפחות שקלתי את העובדה כי מעשיו של הנאשם בתיק הראשון בוצעו לפני שלוש שנים וכיום אין לו כל קשר עם המתלוננים. עוד יש לחת את הדעת לכך שה הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסר את עדותם של המתלוננים. אשר לתיק השני, כאמור לנאים עבר פלילי רלבנטי בעבירות שב"ח שבגין אף ריצה מאסר בפועל ומעל ראשו תלוי ועומד מאסר על תנאי שלא הרתיע אותו מלבצע את העבירות נשוא תיק זה. אני סבור כי יש Zukof לחובתו את העובדה כי בעבר בתי המשפט התחשבו בנסיבות האישיות של הנאשם - היותו נשוי לישראל וניסיון להסדיר את מעמדו - וה הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנה לו ואף לאחרונה הורשע בתיק אחר באותו עבירות. בשל כל זאת, לא מצאתי להיעתר לבקשת הארצת המאסר המותנה.

המקום במתחם - מכל האמור עולה כי יש מקום לנאשם את העונשים הבאים:

גזרת הדין

לפיכך, אני מחייב לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים יום מאסר בפועל.
- ב. מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ (חיפה) 17099-06-18 מיום 24.6.2018 ועד עצבר למאסרו הנוכחי של חודש ימים. סה"כ ירצה הנאשם שלושה חודשים יום מאסר בפועל בניכי ימי עצר ע"פ חישוב שב"ס. על הנאשם להתייצב בכלא ניצן לתחילת ריצוי מעצרו ביום 6.9.2020, כשהואמצויד בת"ז ובהעתק מגזר הדין;
- ג. חודשיים מאסר שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך שנה מיום שחררו;
- ד. ארבעה חודשים מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה של הטרדה /או איומים וכן עבירות התעבורה בהן הורשע, במשך שנה מיום שחררו;
- ה. קנס בסך 1,500 ל"ג, אשר ישולם ב-5 תשלום שווים ורצופים החל מיום 1.1.2021 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם הקנס, יאסר הנאשם ל-10 ימים. לא ישולם מי מהתשלומים במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי. הקנס יקווז מהפקודה, וככל שקיימת יתרת זכות תוחזר למנאים. ככל שתיתוור יתרת חוב תשלום כפי שקבעתי. החלטה זו תגבר על כל הוראת עיקול;

ו. התחייבות בסך 5,000 ל"נ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם במשך שנתיים מהיום.

כרטיס רישון נהיגה בין"ל נתפס יוחזר לנאים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחווזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח תמוז תש"פ, 20 يول' 2020, במעמד הצדדים.